

Ρήγας Φεραίος

Ο Ρήγας Βελεστινλής ή Ρήγας Φεραίος (Βελεστίνο, 1757 - Βελιγράδι, 24 Ιουνίου 1798) (πραγματικό όνομα: Αντώνιος Κυριαζής, ήταν Έλληνας συγγραφέας, πολιτικός, στοχαστής και επαναστάτης. Θεωρείται εθνομάρτυρας και πρόδρομος της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Γεννήθηκε στο Βελεστίνο, τις αρχαίες Φερές, το 1757, από εύπορη ντόπια οικογένεια. Από τη νεανική του ζωή τα μόνα γνωστά είναι αυτά που ο ίδιος αναγράφει στην Επιπεδογραφία της Φεράς νυν λεγομένης Βελεστίνας, που είναι στο 4ο φύλλο της δωδεκάφυλλης «Χάρτας της Ελλάδος», που είναι και ένας ύμνος στη γενέτειρά του.

Χάρτα της Ελλάδος

Επηρεασμένος από τον ευρωπαϊκό Διαφωτισμό, πίστεψε βαθιά στην ανάγκη της επαφής των Ελλήνων με τις νέες ιδέες που σάρωναν την Ευρώπη και αυτό τον ώθησε στη συγγραφή ή μετάφραση βιβλίων σε δημόδη γλώσσα και τη σύνταξη της «Χάρτας», ενός μνημειώδους για την εποχή του χάρτη, διαστάσεων 2,07 x 2,07 μ, που αποτελείτο από επί μέρους τμήματα. Δύο έτη αργότερα, ο Ανθιμος Γαζής επιμελήθηκε μια νέα έκδοση της Χάρτας, μικροτέρων διαστάσεων (1,04 x 1,02 μ), με τον τίτλο Πίναξ Γεωγραφικός της Ελλάδος, χωρίς όμως να αναφέρει το όνομα του Ρήγα για να αποφύγει την αυστρουγγρική λογοκρισία.

Ευγένιος Βούλγαρης

Ο Ευγένιος Βούλγαρης ή Βούλγαρις (1716- 27 Μαΐου 1806) ήταν Έλληνας κληρικός, παιδαγωγός, δάσκαλος του Γένους, μεταφραστής του Βολταίρου και διαπρεπής στοχαστής του Νεοελληνικού Διαφωτισμού. Με τη διδασκαλία του και τα συγγράμματά του εγκαινίασε μια νέα εποχή στην ιστορία της ελληνικής παιδείας.

Εγραψε πραγματείες επί παντός επιστητού: νομικές, ιστορικές, θεολογικές, γραμματικές, γλωσσικές, αστρονομικές, πολιτικές, μαθηματικές, αρχαιολογικές, περί μουσικής, περί ανεξιθρησκίας, περί ευθανασίας, περί παλιρροιών. Επιμελήθηκε πολύτιμες εκδόσεις βυζαντινών συγγραφέων και κλασικών συγγραμμάτων και μετέφρασε πλήθος κειμένων από τα λατινικά στα γαλλικά.

Γεννήθηκε το 1716 στην Κέρκυρα και το όνομά του ήταν Ελευθέριος που το άλλαξε σε Ευγένιος, όταν χειροτονήθηκε διάκονος, το 1737 ή το 1738. Διετέλεσε μαθητής του Μεθοδίου Ανθρακίτη, καθόσον έχει επιβεβαιωθεί ότι και νωρίτερα από το 1736- 1738 σπούδαζε στα Ιωάννινα. Στο διάστημα 1738-1742 πιθανολογείται οτι ταξίδεψε στη βόρεια Ιταλία, όπου ήλθε σ' επαφή με τις νεωτερικές ιδέες του Διαφωτισμού, τελούσε χρέη ιεροκήρυκα στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, που ήταν το κέντρο των δραστηριοτήτων της ελληνικής κοινότητας και δίδαξε στην ονομαστή Φλαγγίνειο Σχολή της Βενετίας, όπου γνώρισε τους εμπόρους αδελφούς Μαρούτση από τα Ιωάννινα.

Αδαμάντιος Κοραΐς

Μερικές πληροφορίες...

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς γεννήθηκε στη Σμύρνη, στις 27 Απριλίου του 1748. Απεβίωσε στις 6 Απριλίου του 1833, στο Παρίσι, σε ηλικία 84 ετών. Ήταν Έλληνας φιλόλογος και βαθιά επιρρασμένος από τον Ελληνικό πολιτισμό. Θεωρείται από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του νεοελληνικού διαφωτισμού και μνημονεύεται, ανάμεσα σε άλλα, ως πρωτοπόρος στην έκδοση έργων αρχαίας ελληνικής γραμματείας. Επίσης υποστήριζε την χρήση της καθαρεύουσας, αλλά με διαφορετική μορφή, αυτή της αφαίρεσης κάποιων ξένων λέξεων και μερικών λαϊκών φράσεων.

Οικογένεια

Ο πατέρας του ονομαζότανε Ιωάννης Κοραΐς και καταγότανε από τη Χίο. Ήτανε επιτυχημένος έμπορος μεταξιού.

Η μητέρα του λεγόταν Θωμαΐδα Ρύσιου, η οποία ερχόταν από μορφωμένη οικογένεια κι ήταν από τις ελάχιστες γυναίκες της εποχής που ήξεραν ανάγνωση και γραφή. Είχε καταγωγή από Μικρά Ασία. Επιπλέον ήταν συνολικά 8 αδέρφια και αυτός μάλιστα το πρώτο, που γεννήθηκε.

Σπούδες και γνώσεις

Στην εφηβεία του άρχισε να μαθαίνει γαλλικά κι ιταλικά. Όταν ήτανε στο Άμστερνταμ έμαθε ολλανδικά, εβραϊκά και ισπανικά. Έμαθε να παίζει κιθάρα και δοκίμασε την ξιφομαχία.

Την άνοιξη του 1779, σπούδασε στη Ευαγγελική σχολή της Σμύρνης και αργότερα το 1782, στο πανεπιστήμιο του Μον πελιε, ιατρική. Το 1786 δημοσιεύει την διπλωματική του εργασία στη λατινική γλώσσα με τίτλο *Pyretologiae Synopsis* αλλά και τη σύντομη διδακτορική διατριβή του, *Medicus Hippocraticus* (1787).

Έφτασε στο Παρίσι στις 24 Ιουνίου 1788, με το πτυχίο της Ιατρικής από το Μονπελιέ, αλλά είχε αποφασίσει οριστικά να μην εξασκήσει το επάγγελμα του γιατρού, αντιθέτως να ασχοληθεί με τις φιλολογικές επιστήμες.

Φιλολογικό έργο

Ο Κοραής εξέδωσε 66 τόμους βιβλίων. Από αυτούς οι 17 αποτελούν την «Ελληνική Βιβλιοθήκη» και οι 9 τα «Πάρεργα της Ελληνικής Βιβλιοθήκης».

Απόψεις για την εκπαίδευση

Θεωρούσε ότι οι Έλληνες για να κερδίσουν την ελευθερία τους, θα έπρεπε πρώτα να μορφωθούν. Επίσης εφάρμοσε διάφορα καινούργια μέσα για την μόρφωση και την εκπαίδευση στα σχολεία.

Η γλώσσα του Κοραή

Δεν χρησιμοποιούσε ούτε την Δημοτική, ούτε στηριζότανε σε συγκεκριμένο λεξιλόγιο. Αντιθέτως έγραφε σε απλοποιημένη γλώσσα, η οποία έμοιαζε αυτής της Εκκλησιαστικής κοινής των τελευταίων μεταβυζαντινών αιώνων, αλλά στη πράξη έγραφε σε μια μορφή δημοτικίζουσας καθαρεύουσας.

Νεοελληνικός Διαφωτισμός

Ο **Νεοελληνικός Διαφωτισμός** είναι ιδεολογικό, φιλολογικό, γλωσσικό και φιλοσοφικό ρεύμα που, κατά μια άποψη, επιχείρησε να μεταφέρει τις ιδέες και τις αξίες του ευρωπαϊκού διαφωτισμού, του οποίου και αποτελεί παρακλάδι, στον χώρο που ζούσαν άνθρωποι ελληνικής εθνικής συνειδήσεως ορθόδοξου γένους στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Κατά τον Κωνσταντίνο Δημαρά, ο οποίος εισήγαγε και τον όρο «Ν. Διαφωτισμός», αυτός αποτελεί γηγενές και ενδογενές φαινόμενο του ελληνισμού που συναντιέται με τον ευρωπαϊκό διαφωτισμό και επηρεάζεται από αυτόν χωρίς όμως η αρχική του δυναμική να πάψει να είναι εγχώρια. Κατ' άλλη άποψη ο ελληνικός διαφωτισμός έχει τις ρίζες του στον 15ο αιώνα και υπό την επιρροή του ευρωπαϊκού πνεύματος συστηματοποιεί έως τις αρχές του 19ου αιώνα την ιδέα της εθνικής ταυτότητας για τους πληθυσμούς των πάλαι ποτέ αρχαίων ελληνικών επικρατειών. Κατά τον Απ. Διαμαντή ο νεοελληνικός διαφωτισμός ήταν ένα πνευματικό κίνημα με αίτημα την παιδεία των Ελλήνων.

Πηγές

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%B4%CE%B1%CE%BC%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CE%9A%CE%BF%CF%81%CE%B1%CE%AE%CF%82

Συμμετέχοντες

ΓΙΟΥΣΟΥΦ ΜΠΑΤΟΥΧΑΝ

ΚΟΚΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΠΑΣΙΑ ΕΓΚΕ

ΜΠΑΛΑΚΤΣΗ ΜΑΡΙΑΜ

ΜΠΟΥΤΙΕΡΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΝΤΟΥΡΑΛΗ ΧΑΣΑΝ ΧΑΣΑΝ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑ

ΧΑΣΑΝ ΟΓΛΟΥ ΑΡΔΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Απόστολος Ε. Βακαλόπουλος, *Νέα Ελληνική Ιστορία*. Εκδόσεις Βάνιας, Θεσσαλονίκη 1995.
- Κ. Θ. Δημαράς, *Νεοελληνικός Διαφωτισμός*. Εκδόσεις Ερμής, Αθήνα 1993.
- Έλενα Τάτσιου, *Εκπαίδευση και Εκπαιδευτική πολιτική κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης (1821-1827)*. Αλεξανδρούπολη 2020.